

Dominantietheorie, de mythe en de werkelijkheid.

Vaak krijg ik bij mijn kennismakingsgesprekken in mijn hondenschool te horen dat de hond dominant is. Als ik dan verder vraag hoe dat zich uit, hoor ik als antwoord vaak, de hond trekt aan de riem, hij gromt als ik hem van de bank wil sturen en hij laat zijn kauwbot niet los als ik zeg dat hij los moet laten.

Ik knik en zeg dan gelijk een dominante hond bestaat niet, een hond kan alleen dominant zijn in relatie tot iemand of tot iets anders.

De gedragingen die als dominantie worden bestempeld, hebben vaak andere oorzaken.

De hond heeft niet geleerd netjes aan de riem mee te lopen. Hier hebben wij de hond niet kunnen leren dat dit ongewenst gedrag is. Om precies op te schrijven hoe en wat is te veel en zal voor een andere keer zijn.

Een hond die gromt als je hem van de bank af wil hebben, verdedigt dit omdat hij dit te belangrijk vindt. Resourceverdediging noemt men dat. De bank ligt te lekker of de hond denkt dat het zijn hondenmand is. Net als zijn botje, welke te belangrijk is om zomaar af te geven. Immers mag je deze houden en verdedigen in de hondenwereld.

Hier dient getraind te worden, niet om de hond te onderdrukken maar om samen te werken en om te leren dat het allemaal niet zo erg is om iets op te moeten geven.

De bank is niet zijn eigendom, maar hij mag er wel op als wij dat hem toestaan.

Het botje kan worden geruild voor iets veel beters!

Er zijn genoeg leuke trainingsmethoden om dit soort „probleemgedrag“ om te buigen naar gewenst gedrag. Voor ons mensen is het een probleem, de hond ervaart het niet zo. We gaan het conflict niet aan, maar leren de hond dat samenwerken iets veel beters oplevert. Voor beide partijen beter, want zeg nou zelf. een grommende Tatra is best indrukwekkend.

Maar terug naar de dominantietheorie, dit model werd ontwikkeld na observaties van wolven die in gevangenschap leven. De studies die bij vrij levende wolven zijn gemaakt, laten ons heel ander gedrag zien! Daar speelt naast opvoeding, het individuele karakter en de omgeving een grote rol. De omgeving en de situatie veranderen continue, wat als gevolg heeft dat ook de onderlinge relaties veranderen en de individuen zich daaraan moeten aanpassen. Hierdoor is er een wisseling van posities, dus de posities liggen nooit vast!

Dit artikel werd gepubliceerd in Tatra TOPnieuws 2015-05

Voor ons betekent dit dat we als een soort vader en moeder voor onze hond zijn, niet dat we onze hond moeten gaan vermensenlijken, we moeten onze grenzen aangeven. Regels en regelmaat, beweging geven en trainen zodat de hond ook geestelijk kan ontwikkelen.

Wij geven leiding in onze „roedel“, laten zien waar onze grenzen zijn en laten zien wat we van onze honden verwachten. Net een klein beetje als bij kinderen toch?

Mocht je nu meer willen lezen over dit onderwerp, verwijst ik graag naar een stuk op het internet.

<http://www.doggo.nl/artikelen/hondengedrag/dominantiemodel.php>

In dit vierluik geven 4 professionals hun mening over het dominantiemodel, waaronder Monique Bladder. Haar stukjes delen we graag op Facebook, ze schrijft zo lekker duidelijk zodat iedereen ook de complexere theorie begrijpt.

